

ANDREJS: Za našich mladých let

Kroutě se při každém kroku, odvedl si Jirku do pokoje a tam svlékl košili, aby mu s pýchou odhalil svá záda a ještě kousek níž. Vidět to, zavřeli byste hrůzou oči. Jako galejník po bičování, myslel si ustrašeně Jirka. Bylo mu z toho na nic. Jeden modrý pruh vedle druhého, křížem krážem po celém těle.

„Pálí to?“ dýchl soucitně.

Arna se hrdě ušklíbl. „Jako čert! Budu muset spát dnes na břiše. Nemohu se vůbec ani posadit. Proto jsem nebyl ani ve škole.“

„A to teď ráno?“

„Hned jak jsem vstal! Myslel jsem, že uteču do školy dřív, už v sedm, a že náš táta na to dopoledne zapomene, ale kdepak! Popad jsem kalhoty a chtěl se proplížit do kuchyně a potom pryč, ale táta mě zblýskl a hned abych šel zpátky. A musel jsem dát kalhoty dolů a on chytil rákosku, rozkřik' se: „Tak ty budeš utíkat?“ a řezal. Já křičel, vyskakoval jsem od podlahy na metr vysoko, prosil jsem ho, ale on mně mlátil dál, ať jsem se kroutil jak chtěl. Teď si nemohu sednout, aspoň tři dny nepůjdu do školy.“